पुत्रमस्यानयिक्षप्रंतपसाचश्चतेनच॥ससमानीयतसुत्रंतमुपालभ्यपार्थिवं॥२२॥आत्मानंदर्शयामासधर्मधर्मधर्मावरः॥सदर्शयित्वाचात्मानंदिव्यम द्भृतदर्शनं ॥ विपाप्माविगतकोधश्रवारवनमंतिकात् ॥ २३॥ एतदृष्टंमयाराजंस्तथाचवचनंश्रुतं ॥ आशामपनयस्वाश्चततः ऋशतरीमिमां ॥ २४॥ भीष्म उवाच सतथोक्तसदाराजन्नृषभेणमहात्मना ॥ सुमित्रोपनयत्क्षित्रमाशांकशतरींततः ॥ २५॥ एवंत्वमपिकींतेयश्रुत्वावाणीिममांमम ॥ स्थिरोभवमहा राजहिमवानिवपर्वतः॥२६॥ त्वंहित्रष्टाचश्रोताचरु-द्रुष्यनुगतेष्विह॥ श्रुत्वामममहाराजनसंत्रुमिहाईसि॥२७॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० ऋषभगीतासुअष्टाविंश्त्यधिकश्ततमोऽध्यायः॥१२८॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच नाम्रतस्येवपर्यापिर्ममास्तिब्रुवतित्वयि॥यथाहिस्वात्मवित्तस्यस्त थात्रमोस्मिभारत॥१॥तस्मात्कथयभूयस्वंधर्ममेवपितामह॥ नहित्रमिमहंयामिपिबन्धर्मामृतंहिते॥२॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं॥ गौतमस्यचसंवादंयमस्यचमहात्मनः ॥ ३॥पारियात्रंगिरिप्राप्यगौतमस्याश्रमोमहान् ॥ उवासगौतमोयंचकालंतमपिमेश्यण् ॥ ४॥पष्टिवर्षस हस्राणिसोतप्यद्गीतमस्तपः॥तमुग्रतपसायुक्तंभावितंसुमहामुनि ॥५॥उपयातोनख्याघछोकपाछोयमस्तदा ॥तमपश्वस्ततपसम्हिषेवैगौतमंतदा॥६॥ सतंविदित्वाबद्गिर्धिममागतमोजसा ॥ प्रांजिलः प्रयतोभृत्वाउपविष्टस्तपोधनः ॥ ७ ॥ तंधर्मराजोदृष्ट्रीवसत्कत्यैवद्विजर्षभं ॥ न्यमंत्रयतधर्मणिकियतांकि मितिब्रुवन् ॥८॥ गौतमउवाच मातापिरुभामारुण्यंकिंरुत्वासमवाप्त्रयात्॥ कथंचलोकानाप्तोतिपुरुषोदुर्लभान्शुचीन् ॥९॥ यमउवाच तपः शौचवतानित्यंसत्यधर्मरतेनच॥मातापित्रोरहरहःपूजनंकार्यमंजसा॥ १०॥ अश्वमेधैश्वयष्टव्यंबहुभिःस्वामद्क्षिणैः॥तेनलोकानवाप्नोतिपुरुषोद्भतदर्श नान्॥ ११॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप॰राजधर्मानुशासनप॰यमगौतमसंवादेएकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १२९॥

॥१२६॥

णमयातविकइष्टंकियतामितिष्ठुवन्यमोग्यमंत्रयततंसंमुखीकृतवान् ॥ ८॥ ९ ॥ १ ० ॥ अश्वमेधैरितिस्वधर्ममात्रस्योपलक्षणं ॥ ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मान् • नैलकंठीयेभारतभावदीपेएको निर्मिशदधिकशततमो ४ ध्यायः ॥ १२९ ॥